Paitertje Dreum

Hebben ie al wel ais van Paitertje Dreum heurd? Nee? Din zel ik joe vertellen wèl of dat is. Aigenlieks hait e gewoon Paiter Hoan, mor elk en aine nuimt hom Paitertje Dreum, om hai lopt aalweg te dreumen. En nait allain as e op berre ligt, zo as aander kinder. Nee, ons Paiter dreumt de haile dag mor deur. As e zok staait te wassen bie t wasbak ropt moeke al:

“Paitertje, stoa doar nait te dreumen, mien jong. Opschaiten!” En as e bie toavel zit om zien stoetje op te eten, din zit e mor zo hail laank zunder te kaauwen veur zok oet te kieken.

“Paiter, schait toch ais op, man,” zegt pa din stoens, “zitst ja aalweg te dreumen.” Dat gaait zo de haile dag mor deur.

Juvver begript der niks van.

“Wat is er toch met jou aan de hand?” vragt zai. “Je zit steeds met je verstand ergens anders, Pieter.”

Paitertje begript niks van de juvver. Woarom zegt zai “Pieter” as je “Paiter” haiten? En van verstand begript e ook niks. Wait je wat of Paiter wel goud kin? Sommen moaken. En t beste dut e de sommen mit appels. Om hai mag geern n appel. Peren mag e ook geern, mor sums goan de sommen over kaarzen, en dij lust e nait. Din kin e de sommen ook nait moaken.

“Hoe kan dat nu?” zegt juvver din. “Met appels kun je het wel en met kersen niet?” Zai schudt de kop. “Daar begrijp ik niets van.” Nou, Paiter begript dat hail goud. Bie appels en peren lopt hom t wotter in de mond, bie kaarzen kin e wel spijen!

As schoule om half vaaire oet gaait, staait moeke aan t ende van t pad op hom te wachten. Dat duurt hail laank, om Paiter mot din van alles nog doun. Zien bloadjes bie nander pakken, de mooie ploatjes bekieken. Och man, wat het juf ja nuvere ploatjes. Mit klountjes derop, en sirkespeerden! Beren en oapen! En din gaait ons Paiter zo mor dreumen. Din zit e in t sirkes. Hai heurt de meziek en hai zugt de olifanten kunstkes doun.

“Ta-ta-ta-ra-ta-ta-taaaa!” heurt e. De olifanten stoan op heur achterpoten, n man mit n zwepe staait der veur. “Ta-ta-ta-ra-ta-ta-taaaaa!”

“Tou nou toch, doe ol dreumerd,” zegt moeke. Zai is t schoule binnen komen. t Duurde ja zo laank! Moeke dochde al dat Paiter straf kregen haar. Mor nee hur, hai ston weer ais te dreumen.

“Ben je nu nog niet weg?” vragt juvver. “Tsjonge, wat is dat een dromer, mevrouw.”

Paiter is terugge van t sirkes. Hai wos ja hail nait, dat moeke n mevrouw was. Mor as juf t zegt, din zel t wel zo wezen. Moeke lagt. “Kom mor, mien jong,” zegt zai. “Dag juf.”

“Dag mevrouw, dag Pieter. Tot morgen.”

“Moi juf,” zegt Paiter.

As e thoes is moakt e n mooie taikening van t sirkes. Midden op de taikening staait Paiter, de direkteur. Hai het n hoge houd op, n slipjaze aan. En as e taikent, din dreumt e. En wat of e dreumt dat taikent e.

“Wat kist doe ja mooi taiken,” zegt moeke din. Din is ons Paiter slim bliede. “Most loater mor taikenoar worden,” zegt moeke. Zai lagt. Dat is nuver, as moeke lagt. Doarom zegt Paiter mor nait de e sirkesdirekteur worden wil. Mor as pabbe hom noa t eten vragt wat of e loater worden wil, din zegt e toch: sirkesdirekteur.

“Din most op schoule mor goud dien best doun,” zegt pabbe. Kiek, en doar begript ons Paiter din ja weer niks van. Wat het sommetjes moaken nou mit n sirkes van doun? Mor ja, grode minsen denken doar anders over as dreumers.

En as ons Paiter op berre ligt din dreumt e. Net as aal aander kinder. En woarover dinken ie dat Paiter dreumt?

Moaken ie doar mor ais n mooie taikening over.

Auteur: Jan Nomden

Inspreker: Ep Krijgsheld